

HUTTENTOCHT IN TICINO

DE ANDERE KANT VAN ZWITSERLAND BEGINT ZODRA JE DE GOTTHARDTUNNEL UITROLT. OPEENS SPREEK JE ITALIAANS, DRINK JE CAPPUCCINO, EET JE PIZZOCHERI EN IS ALLES NET EEN TIJKE LOSSER DAN IN DE REST VAN HET LAND. EEN HEERLIJKE AMBIANCE OM MET HET GEZIN DE ZONNETREK TE DOEN.

De eerste 900 hoogtemeters hebben we snel onder ons liggen, dankzij het kabineliftje van Malvaglia naar Dagro. In de diepte blijven de rondgestrooide huizen en de strak gestreepte wijnveldjes achter. Aan de overkant van het Valle di Blenio plakken plukjes huizen op de verstilde hellingen. De weerspiegeling van een autoruit telkens op een andere plek verraadt de aanwezigheid van een weg. Je zou zweren dat al die almhutten alleen te voet bereikbaar zijn. Hier vlak boven Dagro is het stil, heel stil. Alleen insecten laten echt van zich horen, druk doende in het bloeiende gras dat wuift en zachtjes ruist op het ritme van de wind. We gaan ertussen zitten en wijzen elkaar op alle dingen waar we normaal nauwelijks oog voor hebben: de bijtjes, de bloemetjes, het kasteel in het dal en het pad waar we gisteren nog hebben gelopen. We dralen nog wat, maar dan moet het toch echt gebeuren. We zwaaien de rugzakken op de rug om af te marcheren voor ons vijfdaagse tulentrektochtje, zoals we het gekscherend noemen.

VERBLUFT

Op naar de Capanna Quarnei. Een kwartier stijgen is voldoende om de zweedruppels flink te activeren. Dat is weer even wennen, maar gelukkig buigt het pad al snel naar rechts en kiest het een geringer stijgingspercentage. Vanaf dat moment golven we vals plat omhoog over de flanken van de Cima di Piancabella, afwisselend door bos en over almweiden. Soms passeren we een paar hutjes, wat kauwende koeien, een kudde schapen. We kijken neer op de dicht op elkaar gekropen huizen van gehuchtjes als Anzano en Dandrio. Schots en scheef door elkaar vormen de leistenen daken een intrigerend motief. Mensen zien we pas een paar uur later weer als we de kaasmakerij van Alpe di Pozzo naderen. Een opdringerig groepje geiten verspert ons de weg. Vanachter een steen worden we bespied door twee 'indianen'; een vrouw - hun moeder? - komt naar buiten. "Of we wat willen proeven?" "Nou, graag natuurlijk!" Binnen in de donkere schuur pronken verschillende soorten geitenkaas, jong en oud, op een houten tafel. "Voor voorbijgangers om te proeven; soms verkopen we wat. De grote bulk wordt opgehaald om in de stad te worden verkocht." We kunnen het niet over ons hart verkrijgen zonder iets te kopen weer verder te gaan en tikken een vers geitenkaasje op de kop. "Da's dan twee franken." Verbluft door het luttele bedrag stappen we even later de deur uit.

SERVICE

De Capanna Quarnei is nog geen tien jaar oud. Hij ligt strategisch op een verhoging in het dal aan de rand van een hoogveenvlakte; vanuit de eetzaal heb je 270 graden rond zicht. Aan de ene zijde rijst de Adula op, aan de andere kant kun je kilometers ver het dal inkijken. Een prima plek om comfortabel steenbokken te spotten. De ontvangst is allerhartelijkst. Handenwrijvend vertelt de 68-jarige

vader van de huttenwaard wat hij 's avonds gaat koken en en passant horen we de huisregels. We zijn snel van begrip: de afwas nemen wij zingend voor onze rekening.

Als we de volgende dag vertrekken, vertrouwt de oude baas ons toe: "Ik heb vast gebeld naar de Capanna Adula CAS dat jullie eraan komen en dat jullie gisteravond risotto hebben gehad. Dan koken zij iets anders vanavond." Dat is nog eens service!

MENSELIJKE MAAT

Een sliert witte bolletjes in zigzaggen op de steile helling voor ons wijst de weg naar de Passo del Laghetto. Mekkerend keutelen zo'n 120 schapen over het pad naar beneden. Wij glibberen door hun drek naar boven achter de rood-witte markeringen aan die abrupt afslaan een soort stortkoker van losse stenen in. Althans zo lijkt het. Eenmaal in het couloir valt het mee. In korte tijd klauteren we zonder maar een steen los te trappen naar de pas met het meertje. Een droomplek voor een lange pauze waarin we lekker kunnen klieren met water en stenen.

We golven vals plat omhoog over de flanken van de Cima di Piancabella

De Capanna Adula CAS ademt nostalgie: de ruimtes zijn knus, de trap steil en smal, de slaapzaaltjes gehorig, de keuken vol en gezellig en werkelijk alles is van hout gemaakt; de vloer, de muren, het plafond en het meubilair. Sinds de bouw in 1924 lijkt de tijd te hebben stilgestaan. Waard Davide Bellantini is er als een vis in het water. Hij verwent ons met allerlei lekkernijen uit de streek en komt even bij ons zitten voor een praatje als we achter een enorm stuk vanmiddag gebakken chocoladenotentartaart zitten. Hij houdt van de menselijke maat van zijn hut, verzekert hij. Het voorstel van de Alpenclub om de hut te moderniseren en uit te breiden heeft hij daarom afgewezen. "Dat gaat ten koste van de sfeer en levert mij alleen maar stress op." De volgende dag in de wél verbouwde Capanna Motteraschio zullen we pas goed begrijpen wat hij bedoelt. Voor beide is wat te zeggen.

BAMMETJE BIETSEN

Ons familietrektochtje voert door wel heel divers terrein. Elke dag worden we op iets nieuws getrakteerd. We vertrokken tussen de keurig onderhouden wijnveldjes. En liepen we de eerste en de derde dag vooral door cultuurlandschap met almen waar verse kaas en melk werd aangeboden; de tweede dag voerde door ongepolijst rauw hooggebergte met steile wanden, donderende watervallen en willekeurig rondgestrooide rotsblokken. En nu zwerven we over de Plaun la Greina, een lege hoogvlakte op 2200 meter waar rivieren en

Plaun la Greina.

Pauze.

David Bellantini in zijn keuken.

riviertjes zich kronkelend een weg zoeken naar het laagste punt. Als toefjes slagroom sieren sneeuwveldjes de groene gras- en grijze gruishellingen. Geen boom, geen huis, geen weg te zien in dit verlaten oerlandschap. Met de ijskoude noordenwind en een verwaalde sneeuwvluk is er weinig moeite voor nodig om je in Schotland of Noorwegen te wanen. De vlakke heeft iets magisch, een sfeer die we nog even willen

vasthouden. Ondanks de gure omstandigheden installeren we ons in de luwte van een grote steen voor een brunchpauze en laten de bijzondere sfeer op ons inwerken. Ondertussen verbouwt dochterlief een sneeuwveldje vakkundig tot glijbaan en worden we overvallen door een kudde brutale schapen die om een bammetje komen bietsen. Weinig kans! Ons laatste brood gaat schoon op voordat we beginnen aan de lange afdaling terug naar de bewoonde wereld. ▲

TICINO

Ticino ligt in de zuidpunt van Zwitserland. Eigenlijk ben je er al een beetje in Italië. De taal, de keuken en de levensstijl sluiten naadloos aan op die van de zuiderburen. Maar aan het Zwitsers kwaliteitsbesef en de precisie wordt geen concessie gedaan. In Ticino komen de plezierige kanten van twee werelden bij elkaar.

In het noorden wordt het kanton gedomineerd door hoge bergen en gletsjers, in het zuiden liggen het Lago Maggiore en het Lago di Lugano en heerst een warm klimaat waar palmbomen goed gedijen.

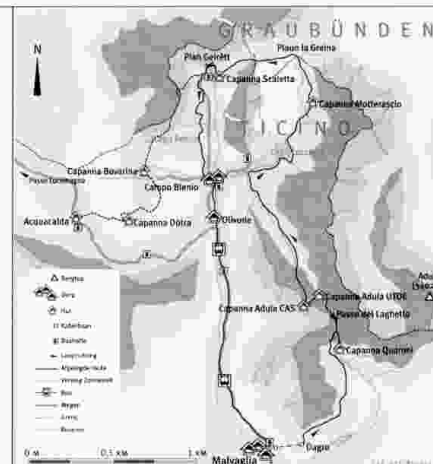
Zonnetrek

De zonnetrek volgt vanaf Dagro in zes dagetappes de grens met Graubünden, eerst in noordelijke richting en vervolgens naar het westen om in Acquacalda te eindigen. Wij kozen een iets kortere variant vanwege het weer in combinatie met de lengte en moeilijkheidsgraad (T4) van het traject tussen de Capanna Scaletta en de Capanna Boverina. Dit traject vereist ruime bergwandelerij, tredzekerheid en een goed oriëntatievermogen; er is deels geen pad en je gaat over ruim 2800 meter (soms steile sneeuwvelden). De andere dagetappes zijn eenvoudiger.

Zie voor een gedetailleerd overzicht van de dagtrajecten www.hoogtelijn.nl

Verblijf

- Capanna Quarnei, +41 (0)91 870 25 05, www.quarnei.ch
- Capanna Adula SAC / CAS, +41 (0)91 872 15 32, www.casticino.ch
- Capanna Motterascio CAS, +41 (0)91 872 16 22, www.casticino.ch
- Capanna Scaletta, +41 (0)91 872 26 28, www.capanneti.ch
- Capanna Boverina, +41 (0)91 872 15 29, www.capanneti.ch
- Trattoria Genziana, Campo Blenio, +41 (0)91 872 11 93, www.genziana-campo-blenio.ch. Een goed pension met een uitstekende plaatselijke keuken.
- Camping Acquarossa, +41-(0)91-871-1603. Gezellige sportieve camping met zwembadje, wasmachine, warme douches en een piepkleine, bijna volledige kampwinkel.

Leden van de Koninklijke Nederlandse Klim- en Bergsport Vereniging krijgen korting in de hutten van de Zwitserse Alpenclub (CAS).

Documentatie

Bij de plaatselijke VVV's is een folder over de Zonnetrek verkrijgbaar, evenals een topografische kaart (schaal 1:25.000) van het Valle di Blenio. Op de wandelkaart staat summier informatie over wandelroutes (benodigde tijd, hoogtemeters, afstand).

- www.ticino.ch
- www.vallediblenio.ch
- www.myswitzerland.com
- www.sac-cas.ch - Zwitserse Alpenclub

MEER INFO OVER DE ZONNETREK: WWW.HOOGTELIJN.NL